

Bianca heeft leerlingen van wie de ouders ook bij haar in de klas zaten

Gewoon doen

Leerkracht **Bianca Lodder** gaf les aan Wesley Sneijder en is een begrip in de Utrechtse volkswijk Ondiep. 'Ik kan niet van elk kind een ster maken, maar wel elk kind laten schitteren.'

De kinderen uit groep 1-2B van Bianca Lodder (49) hebben een abonnement op de Griekse 'y'. Rayen, Seyen, Kensey, Katy, Safy, Dejay... Is de reden misschien dat De Boemerang in Ondiep de basisschool is geweest van 'de Sneijdertjes': Jeffrey, Rodney en – de beroemdste – Wesley?

Hoe dan ook, dat Wesley Sneijder in de klas van juf Bianca heeft gezeten, mag iedereen weten. 'Onder zijn tafeltje lag altijd een bal,' zegt ze. Vlak boven de verkleedhoek, hangt zijn gesigneerde WK-shirt (Amerika 2004) in een glimmende lijst. Een trofee die Bianca heel listig heeft binnengehengeld via Wesley's moeder. Ook het schoolplein is naar Wesley vernoemd. 'Toen het bordje werd onthuld, stond-ie bijna te snikken,' zegt Bianca. 'Ik dacht: zie je wel, hij is nog altijd dat Ondiepse ventje van toen.'

Binnenlopen in de biotoop van juf Bianca voelt meteen vertrouwd en warm. 'Ben jij *sjoelalist*?' vraagt Meria stralend. 'Mag ik dan op jouw schoot zitten?' Dejay heeft vandaag zijn mooiste voetbaloutfit aan: sportschoenen, broekje, shirt en pet, allemaal

fluoriserend oranje. 'Kijk eens op mijn rug?' vraagt hij. 'Messi' staat er. 'Dat ben ik dus!'

Voor kleine Michel is het zijn eerste week. Gisteren vond Bianca hem slapend in een hoekje. Vandaag glijdt hij, aan het eind van zijn Latijn, langzaam uit zijn stoel en belandt met zijn kin op het tafeltje voor hem. Diepe snikken. 'Dan breekt toch je hart,' zegt Bianca op zijn Utrechts. Juf Bianca is een begrip in

de wijk. Op haar achttiende als invaller op deze school begonnen en nooit meer weggegaan. Bijna 33 jaar werkt ze hier nu en ze moet er niet aan denken om ooit nog te moeten verkassen. Haar man heeft op deze school gezeten, haar eigen kinderen en de kinderen van haar zus ook, en nu geeft ze les aan de kinderen van de kinderen die ze ooit zelf in haar klassen had. 'Ik ken die moeders en vaders. Ik weet wat er speelt in die gezinnen. Dat voelt vertrouwd en veilig.'

Ruzie in de wijk

Ondiep is een typische volksbuurt met een bewogen geschiedenis. De eerste huizen stammen uit 1915 en in de loop van de jaren dertig werd de buurt een 'woonschool' voor onaangepasten: politie en maatschappelijk werk moesten bewoners leren te integreren in de maatschappij. Maar van de geplande doorstroming kwam het niet; de Ondiepers hadden hun plek gevonden. De wijk werd afgesloten van de stad en was enkel door een poort bereikbaar. Een 'getto' heette het in die jaren. Later kreeg het de titel 'Vogelaarwijk'. Tegenwoordig heet Ondiep heel optimistisch een 'vitale en levensloopbestendige' wijk. Bianca vindt het allemaal ontorechte stempels. 'Dit is een dorpje in de stad en ik voel me de dorpsjuf. Dit is de wijk van gewóón doen en gewoon dóen. Als Ondiepers elkaar kunnen helpen, dan doen ze dat ook. Maar als er ruzie is, dan moet je daar niet tussen willen komen.' In 2007 ging het juist op dit punt goed mis tussen buurtbewoners en hangjongeren 'van buiten'. Een

'Ik ken alle ouders. Ik weet wat er speelt in die gezinnen.'

De foto's zijn gemaakt door Bianca Lodder en haar leerlingen van basisschool De Boemerang

Juf Bianca: 'Lesgeven moet in je bloed zitten'

weggewerkt. Inmiddels kleuren de rapporten weer groen.

'Daar hebben we hard aan gewerkt,' zegt Bianca. Talrijke studiedagen en cursussen over opbrengstgericht werken, nieuwe methodes en het maken van groepsplannen hebben hun vruchten afgeworpen. In groep 1-2 werkt Bianca nu met Citotoetsen om de niveaugroepen taal en rekenen in te delen. 'Ik voel aan mijn water op welk niveau ze zitten; de toetsjes bevestigen altijd mijn gevoel.'

Aanleg

Zelf kwam ze nog met een mavo-diploma, via de kleuterkweek, op de pabo terecht. 'Tegenwoordig kan dat niet meer. Misschien terecht hoor, maar ik vind dat weleens jammer. De lat voor mensen die niet zo briljant zijn in leren, wordt zo hoog gelegd. Terwijl: het moet volgens mij vooral in je bloed zitten om met kinderen om te gaan.'

Dat het in Bianca's bloed zit, blijkt wel uit het laatste half uurtje van de dag. Alles staat dan in het teken van vriendschap en verbinding. Op het smartboard draait Bianca het liedje 'Als je vriendjes bent, dan kun je samen spelen'. Er wordt voluit meegezongen en gedanst.

'Safy, wat vond je het leukste van vandaag?' 'Kleien,' zegt Safy. 'Met wie?' 'Met Kwinti!' Hand in hand lopen ze naar de kapstok om hun jasjes op te halen. Bianca: 'Ik kan niet van elk kind een ster maken, maar ik kan wel elk kind laten schitteren.' ■

agente gebruikte haar wapen, buurtbewoner Rinie Mulder was op slag dood. De wijk werd – wederom – afgesloten. Er volgden een samscholingsverbod en een stille tocht voor Rinie.

Sindsdien ligt Ondiep onder een vergrootglas van beleidsmakers. De oudste huizen van 'Het Kleine Wijk' werden tot groot verdriet van veel Ondiepers gesloopt. Er kwam dure nieuwbouw voor tweeverdieners en studenten voor in de plaats.

Ook De Boemerang veranderde. Het team ging aan de slag met de principes van de Vreedzame School en werkte aan een nieuwe visie. 'Ik hoor erbij. Ik ben iemand. Ik kan wat.' In deze drie korte zinnen heeft de school zichzelf opnieuw uitgevonden. De beoordeling 'zwak' van de inspectie werd met succes